

Pe drumul vieții

Ina M.

O potecă nu prea mică,
Nici prea mare, nu ai frică,
Te indeamnă la plimbare
Până talpa-ncepe a doare!

Îngustându-se-n pădure,
Unde frunza vrea să-i fure
Netezimea din pământ,
Parcă are ceva sfânt...

Te indreaptă spre pârâul
Cu prundiș, ocolind hăul
Care cască gura-adâncă
Lângă o semeață stâncă.

Și poteca se scufundă
În prundiș, pe sub o undă
Rece, de pârâu de munte,
Dar tu poți să treci pe punte!

Insă nu vrei, te descalță,
Nu vrei să fii ca ceilalți...
Și în apa cristalină
Calci prundișul în lumină.

Simți cum prin picioare curge
Sâangele naturii, fuge
Orice supărare strânsă
De inima ta... însă,
Mergând pe poteca vieții,
N-ai făcut ca toți drumetii...
Ți-ai spalat sufletu-n apă,
Fericirea-n el se-adapă!